

До академик БЛАГОВЕСТ СЕНДОВ —
член на Международната фондация
за оцеляване на човечеството

Другарю Сендов,

Искам чрез централния печат да отправя пределно тревожен призив към Вас като член на Международната фондация за оцеляване на човечеството. Пиша Ви от името и застрашеното здраве на цял град Русе. Знаете хлорната ни драма, която вече шест години не може да се реши благоприятно. Ценя държавните дипломатически усилия по жестокия ни проблем, но въпреки тяхната настоятелност резултат няма, а и не се очертава! Действително, обстоятелствата са много деликатни. Ние сме дружески страни, дължим на Румъния незабравимо и велико нейно домакинство — това, което тя радушно даде на поборническото ни емигранство през турското робство, а и винаги ще помним светлите жертви на румънските войници през Освободителната война. Но сега нещата засягат медицинското оцеляване на най-големия ни дунавски исторически, културен и стопански център, трудоспособното бъдеще на неговото най-младо поколение. Хлорните обгазвания са ужасяващи, те могат да се сравнят само с неволна химическа война срещу беззащитно население. Направено е всичко по дипломатическа линия, населението недобусмислено болезнено изрази, и

то многократно, невъзможността си да живее повече така. Минералните вредни киселини често са повече от 17 пъти над допустимите! Разяжда ни опасната перспектива в близко време да сме град — тежко хронически болник! Не можем да подозираме и за миг тенденциозност от страна на съседна Румъния, но никога страна не може да търпи толкова дълго фатални нарушения на своя екологически суверенитет. Дълбоко съм уверен, че високоуважаваната фондация, която предствяте от българска страна, е в решително състояние да постави авторитетно разрешаването на тази перманентна криза върху такова научно и хуманитарно международно равнище, което да донесе жадувания за русенци изход. Вие просто сте задължен към такава позиция, щото да настоявате фондацията да проведе специално заседание в Русе относно радикалното решаване на този въпрос. Въпрос, еднакво гибелен както за Русе, така и за Гюргево. Убеден съм, че и румънските другари ще са доволни от такова висше благородно процедуране с всички произтичащи от това решения. За подобна акция биха се подписали със своите хлорни сълзи дори пеленачетата на нашия Русе. Вторачените зеници на техните майки Ви зоват към спешна инициатива.

9. II. 1988 г.
град Русе
Ал.я „Лилия“ № 4

С почит и упование за русенци:
ТОДОР БАКЪРДЖИЕВ,
педагог